



DEL FENOMEN DE LA GUERRA A LA CULTURA DE LA PAU:
REFLEXIONS, ANÀLISIS I EXPERIÈNCIES

Barcelona - Vic, 24-26.04.2017
PROGRAMA

FROM THE WAR
PHENOMENON
TO THE CULTURE
OF PEACE

REFLECTIONS, ANALYSES, EXPERIENCIES



Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

DEL FENOMEN DE LA GUERRA A LA CULTURA DE LA PAU:
DAL FENOMENO DELLA GUERRA ALLA CULTURA DELLA PACE
FROM THE PHENOMENON OF WAR TO THE CULTURE OF PEACE
REFLEXIONS, ANÀLISIS I EXPERIÈNCIES

Quo Vadis Europa? Avui, celebrant el 60è aniversari del Tractat de Roma que va donar origen a l'actual Unió Europea, és moment de mirar enrere i sentir-nos orgullosos de tot el que hem aconseguit plegats, de recordar i si cal recuperar els valors que ens han mantingut units: la pau, la democràcia i la solidaritat. Tanmateix, també és el moment de mirar endavant i de preguntar-nos si el model que tenim pot millorar-se i quina Europa volem per les generacions futures.

És per aquest motiu que el president Juncker acaba de presentar el Llibre blanc sobre el futur d'Europa. Aquest document obre un procés de reflexió col·lectiu que implicarà el Parlament Europeu, els parlaments nacionals, els governs, els pobles i regions d'Europa i la societat civil. El programa que aquí es presenta és una aportació magnífica a aquesta reflexió.

Ferran Tarradellas
Comissió Europea. Barcelona

Quo Vadis Europa? Today, celebrating the 60th anniversary of the Rome Treaty that gave rise to the present European Union, it is time to look back and be proud of what we have achieved together, to remember and recover, if necessary, the values that bind us together: peace, democracy and solidarity. However, it is also time to look forward and ask ourselves whether the model we have can be improved and what is the Europe we want for our future generations.

That's why the President Juncker has presented the White Paper on the future of Europe. This document opens up a process of collective reflection that will involve the European Parliament, national parliaments, governments, peoples and regions of Europe and civil society. The program presented here is a magnificent contribution to this discussion.

Ferran Tarradellas
European Commissioner. Barcelona.

Amb aquest lema volem subratllar el procés que va viure l'Estat Espanyol, i Catalunya en particular, en la construcció d'una cultura de la pau.

Posem l'accent en dos factors essencials. En primer lloc en mostrar com a Catalunya les arts han estat un dels motors més importants que des del primer moment fins a l'actualitat han estat constructores d'una societat democràtica, plural i solidària.

En segon lloc en la formació de la nova ciutadania. És per aquest motiu que la segona jornada està focalitzada en treball amb els joves escolars. Aquests són els dos eixos que, imbricats, vertebren el programa que presentem.

Ignasi Roviró
Facultat de Filosofia, URL
Col·legi Sant Miquel dels Sants

With this claim, we want to highlight the process that Spain, and Catalonia in particular, experienced in the construction of a culture of peace.

We put the emphasis on two essential factors. In the first place, by showing how arts in Catalonia have been one of the most important engines for a society built on solidarity and democracy.

In the second place, in the formation of new citizenship. This is the reason why the agenda of the second day is focused on working with young people in school. These are the key issues that make up our proposal.

Ignasi Roviró
Faculty of philosophy, URL
Sant Miquel dels Sants School



24.04.2017 / ACADEMIC SESSIONS / Auditori Blanquerna (URL), Barcelona

Programa



INSCRIPCIÓ

<https://iroviro.typeform.com/to/nIXudf>



AVALUACIÓ

<https://iroviro.typeform.com/to/OEB65r>

09.00 h – 09.30h_Welcome_ Auditori Blanquerna

_Josep M. Carbonell, Degà de la Facultat de Comunicació i R. Internacionals, URL

_Jaume Aymar, Degà de la Facultat de Filosofia, URL

_Ferran Tarradellas, Comissió Europea

_Lluís Comellas, Vicerector de Recerca i Innovació, URL

_Stefano Petrucciani, Sapienza, Università di Roma

09.30h_Roundtable_ **NARRATIVES OF CONFLICT**

_Ignasi Roviró, Facultat de Filosofia, URL

_Giuseppe Di Giacomo, Sapienza, Università di Roma

_Aija Kuge (Radio Free Europe/Radio Liberty – Riga Stradinš University): How pupils in former Yugoslavia learn the history of recent wars

_Alessandro Alfieri (Sapienza, Università di Roma): Fantasy e testimonianza storica: il racconto della guerra nel cinema di Guillermo del Toro

_Luca Vaglio (Universitat de Kragujevac): Un esempio di narrativa bellica serba contemporanea

_Albert Moya (Universitat Internacional de Catalunya): El Guernica de Picasso: un crit contra la Guerra, una pintura per la construcció de la pau

_Sandra Balsells (Facultat de Comunicació i R. Internacionals, URL): Reptes de la cobertura informativa als Balcans

_Silvia Coll-Vinent (Facultat de Filosofia, URL): A woman's voice in translation: war, life and scream in Mercè Rodoreda's La plaça del diamant

_Ignasi Boada (Facultat de Comunicació i R. Internacionals, URL): Salvador Espriu i el seu exili

11.30 h - 12.00 h_Coffe break

12.00 h - 13.30 h_Workshop_ **TRACES OF THE SPANISH CIVIL WAR IN CATALAN HERITATGE**

Visit Jaume Aymar

13.30 h – 15.00 h_Lunch

15.30 h – 16.30 h_ **THE SPANISH CIVIL WAR AND THE SAGRADA FAMILIA**

Visit Jaume Aymar

15.30 h - 17.30 h_Roundtable_ **KIDNAPPED INFORMATION?**

_Ignasi Boada, Facultat de Comunicació i R. Internacionals, URL

_Igor Pomeranew (Radio Free Europe): Journalism: above the barriers

_Vicenç Lozano (TV3): La guerra bruta de Croàcia i Sèrbia

18.00 h - 19.30 h_Performance_ **BUILDING A CULTURE OF PEACE: DIALOGUE WITH CONTEMPORARY ART**

TRACES DE LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA EN EL PATRIMONI CATALÀ

L'objectiu del workshop és doble: 1) veure en directe algunes de les traces que el conflicte civil (1936-1939) va deixar sobre el patrimoni material de la ciutat de Barcelona, encara avui visibles. 2) conèixer els esforços que des de les arts i des de la ciutadania es van fer per sanar les ferides infringides. Inclou una visita guiada a, entre altres, l'església de Sant Sever (1698), Sant Felip Neri (1721) i l'església de Betlem (1680).

LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA I LA SAGRADA FAMÍLIA. VISITA

La revolució del 1936 va tenir com una de les primeres víctimes del patrimoni el temple de la Sagrada Família. Dos dies després de l'alçament militar, es saquejà el temple i s'incendià la Cripta. Es van destruir els plànols, els apunts, els esbossos i les maquetes de Gaudí. Posteriorment es van recompondre amb les restes i altres testimonis documentals.

INFORMACIÓ SEGRESTADA?

Igor Pomeranzew i Vicenç Lozano mantindran un diàleg sobre la influència dels mitjans de comunicació en la guerra dels Balcans. Igor Pomeranzew, escriptor i poeta rus, va mantenir contactes amb el moviment de drets civils d'Ucraïna i va ser detingut per la KGB. Actualment exiliat del seu país, exerceix de periodista a Radio Liberty (Praga). Vicenç Lozano, periodista i historiador, és redactor de la Secció Internacional dels serveis Informatius de TV3. Va ser l'enviat especial a la guerra dels Balcans a Sèrbia i Croàcia (1991-1995) i Kosovo (1999).

CONSTRUÏNT UNA CULTURA DE LA PAU: DIÀLEG AMB LES ARTS CONTEMPORÀNIES

A partir d'una iniciativa de l'alcalde Pasqual Maragall, l'any 1992 es va crear el Districte 11-Sarajevo a la ciutat de Barcelona per canalitzar l'ajuda humanitària dirigida a aquesta ciutat, com si la capital de Bòsnia fos un districte més de la capital catalana. Aquell compromís es va traduir en un projecte de cooperació sense equivalent al món, tant per la feina feta com per la gent implicada.

La Nau Bostik acull una performance amb la idea de recuperar el Districte 11, 25 anys després. Recrear de manera simbòlica un espai únic, on l'espectador s'involucra de manera participativa i sensorial en un recorregut visual, sonor i de contingut social. Els artistes vinculats a la Nau Bostik executaran i exhibiran una obra artística en directe i coordinada amb la resta. Des de les diferents disciplines que es presenten: poesia, dansa, música, fotografia i video obrim un espai de reflexió.

TRACES OF THE SPANISH CIVIL WAR IN ENGLISH HERITAGE

This workshop has a twofold objective: 1) see some of the traces that the civil conflict (1936-1939) stopped on the heritage material from the city of Barcelona, still visible today. 2) Know the efforts made by arts and citizens to heal the wounds. This workshop includes a guided walking tour through the Church of St. Severus (1698), San Felipe Neri (1721) and the Church of Bethlehem (1680), among others.

THE SPANISH CIVIL WAR AND THE SAGRADA FAMÍLIA

The temple of the Sagrada Família was one of the first heritage victims of the 1936 Spanish revolution. Two days after the military uprising, the temple was sacked and the crypt burn in fire. The planes, notes, sketches and models of Gaudí were destroyed. Later were rebuild with the remains and other witnesses documentaries.

KIDNAPPED INFORMATION?

Igor Pomeranzew and Vicenç Lozano will hold a discussion on the influence of the media in the Balkan War. Igor Pomeranzew, Russian writer and poet, maintained contacts with the Ukrainian civil rights movement and was arrested by the KGB. Currently exiled from his country, he works as a journalist at Radio Liberty (Prague). Vicenç Lozano, historian and journalist, is editor at the International Section of informative services at TV3. He worked as a special envoy to the Balkan War in Serbia, Croatia (1991-1995) and Kosovo (1999).

BUILDING A CULTURE OF PEACE: DIALOGUE WITH CONTEMPORARY ART

On the basis of an initiative of the Mayor Pasqual Maragall in 1992 he created the 11th district-Sarajevo in the city of Barcelona to channel humanitarian aid, as if the Bosnian capital was a district over the Catalan capital. That commitment resulted in a cooperation project with no equivalent in the world, both for the work done and the people involved.

Nau Bostik hosts a performance with the idea of recovering the District 11, 25 years later. Recreating symbolically a unique space, where the viewer gets involved in a participatory and sensory visual, sound and social content. Artists linked to Nau Bostik will run a live and coordinated performance. We open a space for reflection from the various disciplines that are presented: poetry, dance, music, photography and video.



25.04.2017 / SCHOLAR SESSIONS / Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic
Programa

**INSCRIPCIÓ**<https://iroviro.typeform.com/to/nIXudf>**AVALUACIÓ**<https://iroviro.typeform.com/to/OEB65r>

09.00 h - 09.30 h_Welcome_Sala d'actes

CAP UNA NOVA CIUTADANIA TOWARDS NEW CITIZENSHIP		L'ART, EL CAMÍ PER A LA PAU ART, THE PATH TO PEACE	
Seminari	Seminari	Taller	Seminari
LA INFORMACIÓ SEGRESTADA? ARRESTED INFORMATION? Conversation with a war reporter	CONVERSA AMB UNA COOPERANT D'UN CAMP DE REFUGIATS CONVERSATION WITH AND AID ABOUT LIFE IN AREAS OF ETHNIC CLEANSING	L'ART I LA PAU ART AND PEACE	DE FIT A FIT LITERATURA I CREACIÓ HÍBRIDA DE FONTE A FRONTE LETTERATURA E CREAZIONE IBRIDA EYE TO EYE. JOAN BROSSA I TATJANA GROMACA
_11.30 - 14.00_La torre elpetitmiquel	_10.30 - 11.30_Sala d'actes	_15.30 - 17.00_Teatre	_10.30 - 11.30_Passadís 1r Batx
_Vanesa Ferreres, Col·legi Sant Miquel _Igor Pomeranzew: Journalism: above the barriers _Vicenç Lozano: La guerra bruta de Croàcia i Sèrbia	_Elisabet Vives (Facultat de Filosofia, URL)		Presentació i recorregut per l'exposició "De fit a fit: Joan Brossa i Tatjana Gromaca". Presentazione e percorso per la mostra "De fronte a fronte: Joan Brossa e Tatjana Gromaca".
Exposició / Mostra			
_PICASSO I LA PAU / PICASSO AND PEACE _DE FIT A FIT / EYE TO EYE			

	Taller	Taller	Cineforum	Seminari
	LA IMATGE COM A CULTURA DE LA PAU IMAGE AS A CULTURE OF PEACE	IMATGE HÍBRIDA I LECTURA HYBRID IMAGE AND READING	LA LENGUA DE LAS MARIPOSAS BUTTERFLY'S TONGUE	ARBRES BATUTS PEL VENT ALBERI BATTUTI DAL VENTO TREES BEATEN BY THE WIND
	_11.00 - 13.00_S1B _15.00 - 17.00_S1A _15.00 - 17.00_S1C	_11.00 - 13.00_S2A _15.00 - 17.00_S2B _15.00 - 17.00_S2C	_08.30 - 10.30_S3A _09.30 - 11.30_S3C _12.00 - 14.00_S3B	_09.30 - 10.00_Sala d'actes _10.00 - 11.30_S4B _12.00 - 13.30_S4C
	Taller de narració i creació audiovisual des d'una perspectiva poètica par- tint de la representació dels conflictes bèl·lics en àmbits com el cinema o el fotoperiodisme.	Lectura de poemes de guerra i creació híbrida. Antologia de poemes de guerra i nous formats digitals.		Agermanament de poetesses: Maria Àngels Anglada - Elena Fanailova _Claudia Scandura (Sapienza, Università di Roma) _Enriqueta Anglada (Col·legi Sant Miquel)
	Sessió de cloenda / Sessione di chiusura / Closing session			
	TEMPESTA DE FLAMA / TEMPESTA DI FIAMMA / STORM OF FLAMES			
	_17.30 - 18.30_La torre (elpetitmiquel)			



25.04.2017 / SCHOLAR SESSIONS / Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic
Desenvolupament

Taller

L'ART I LA PAU - 3R DE PRIMÀRIA

"Picasso, l'home de la llibertat" és una proposta didàctica pensada perquè els nens de 8 i 9 anys prenguin consciència de la barbàrie de les guerres i les conseqüències que aquestes tenen cap a la població.

Els àmbits que abarca el projecte són el lingüístic, ja que es crea un relat amb les figures del Guernica; l'artístic perquè es coneix el quadre, el pintor, la tècnica que s'utilitza i es crea una obra nova amb cada una de les figures situant-les a un context diferent tot potenciant el diàleg i la creativitat; l'àmbit de coneixement del medi perquè es visualitza un documental i es conversa amb el director i una cooperant presents a Lesbos, coneixent una de les problemàtiques actuals. I, l'àmbit de valors perquè, a nivell personal, els potenciem l'esperit crític i activem la solidaritat envers els altres.

La interdisciplinarietat, la proximitat i el valor humà fa que sigui un projecte per a encaminar els nostres infants cap a la cultura de la pau. S'acabarà amb un acte obert a les famílies i als alumnes de tercer que tindrà lloc el 25 d'abril al teatre de l'escola.

Taller

LA IMATGE COM A CULTURA DE LA PAU - 1R ESO

El "Taller de Cinema: Poesia Audiovisual" proposa un treball de narració i creació audiovisual des d'una perspectiva poètica partint de la representació dels conflictes bèl·lics en àmbits com el cinema o el fotoperiodisme.

Aprofitant que els i les alumnes treballaran del fenomen de la guerra a la cultura de la pau realitzarem un anàlisi de les tècniques audiovisuals que sovint s'utilitzen en el tractament dels conflictes bèl·lics en mitjans audiovisuals com el cinema i el fotoperiodisme. Aquesta lectura ens permetrà identificar, debatre i reflexionar sobre com aquest discurs narratiu condiona el nostre punt de vista enfront aquesta problemàtica i explorar la forma d'utilitzar un altre tipus de discurs cinematogràfic i fotogràfic que ens permeti parlar de la barbàrie sense mostrar-la partint d'una forma de creació artística com la poesia.

Taller

IMATGE HÍBRIDA I LECTURA - 2N ESO

A partir de l'estudi de la lírica, iniciat dins la programació del tercer trimestre de curs i ampliat durant la setmana de la poesia, pretenem que els alumnes analitzin, compreguin, experimentin i treballin poemes relacionats amb els conflictes, la guerra i la construcció de la pau.

El departament de filologia ha elaborat una antologia poètica en diferents llengües que ha de permetre aprofundir el tema abans esmentat des de diferents perspectives.

Aplicaran també la digitalització i les eines TIC (utilitzant diferents Apps: stopmotion, gravacions...) per aconseguir crear un producte híbrid combinant la literatura i la imatge digital.

Cinefòrum

LA LENGUA DE LAS MARIPOSAS - 3R ESO

Els alumnes de 3r de secundària treballaran prèviament a l'aula la guerra civil espanyola i els problemes que aquesta va comportar en tots els àmbits de la societat de l'època. Posteriorment es visionarà la pel·lícula "La lengua de las mariposas" dirigida per José Luis Cuerda a l'any 1999. La pel·lícula explica la història d'un nen que crea un vincle especial amb el seu professor, que l'introdueix en diferents aspectes de la vida. Mentre la història se centra en les experiències que fan créixer el nen, les tensions relacionades amb la imminent Guerra Civil Espanyola, periòdicament interrompen el creixement personal del nen i el seu dia a dia.

L'activitat conclourà amb un debat on els nois i noies puguin fer un intercanvi d'opinions, comentaris, preguntes, dubtes... referits a aquest conflicte que tant ha marcat la història del nostre país.

Seminari

ARBRES BATUTS PEL VENT - 4T ESO

"Arbres batuts pel vent" és un projecte de lectura poètica, reflexió i recitació a partir de poemes de dues autores que han viscut realitats històriques i culturals diferents: Maria Àngels Anglada (Vic, Barcelona) i Elena Fanailova (Rússia). S'ha realitzat una antologia de poemes de les dues autores que tracten de la guerra i les conseqüències dels conflictes bèl·lics, centrant-se sobretot en la guerra del Vietnam i el setge a Sarajevo (Guerra de Bòsnia). Els alumnes llegiran, comentaran i recitaran poemes de les dues autores, i després faran un treball d'agermanament de versos d'una i altra autora, que després plasmaran en diverses propostes, en paper o digitals, com postals, infografies, vídeo creació i un reportatge audiovisual del projecte.

Exposició

DE FIT A FIT. JOAN BROSSA I TATJANA GROMACA - 1R BTX

Després de llegir diversos poemes sobre la guerra i les seves conseqüències (la Guerra Civil espanyola, la Guerra dels Balcans), escrits pel poeta català Joan Brossa i la poetessa eslovaca Tatjana Gromaca, els nostres estudiants han creat un llibre d'artista en petits grups. Aquests llibres han adoptat una gran diversitat de formes i expressions artístiques, incloses la pintura, la fotografia, els retalls o objectes col·locats en capsos, impresos o presentats en format de llibre. Els llibres es mostren a l'exposició titulada De fit a fit: Joan Brossa and Tatjana Gromaca.

Seminari

LA INFORMACIÓ SEGRESTADA? DIÀLEG AMB UN REPORTER DE GUERRA - 1R BTX - 4T ESO

Igor Pomeranzew i Vicenç Lozano mantindran un diàleg amb alumnes de 1r de batxillerat i 4t d'ESO sobre la influència dels mitjans de comunicació en la guerra dels Balcans. Igor Pomeranzew, escriptor i poeta rus, va mantenir contactes amb el moviment de drets civils d'Ucraïna i va ser detingut per la KGB. Actualment exiliat del seu país, exerceix de periodista a Radio Liberty (Praga). Vicenç Lozano, periodista i historiador, és redactor de la Secció Internacional dels serveis Informatius de TV3. Va ser l'enviat especial a la guerra dels Balcans a Sèrbia i Croàcia (1991-1995) i Kosovo (1999).

Els alumnes de 1r de batxillerat de la matèria de Ciències de la informació han organitzat l'activitat i seran els encarregats d'interpel·lar els dos periodistes.

Seminari

COL·LOQUI AMB UNA COOPERANT, SOBRE LA VIDA EN ZONES DE NETEJA ÈTNICA - 2N BTX

Quan s'acaba una guerra? Aquesta és la pregunta que a partir de l'experiència personal d'una cooperant a Bòsnia mirarem de respondre amb els alumnes de 2n de Batxillerat. L'objectiu és que els nois i noies prenguin consciència de les seqüeles (sovint insuperables) que la guerra i la neteja ètnica deixen en les persones i les comunitats que les pateixen, i que es plantegin fins a quin punt és possible alleugerir el llast psicològic, moral i social que representa. De ben segur, el debat ens conduirà a afrontar de cara temes clau per comprendre la vida després d'una guerra, com per exemple l'estat psicològic de les víctimes, la convivència amb els enemics o el retorn dels refugiats. Tot amb el propòsit de reflexionar sobre les possibilitats que té la pau de sobreviure en l'Europa del segle XXI.

REPORTERS D'ESCOLA

Els Reporters d'Escola són una figura molt representativa a dins del projecte europeu, ja que són la part més viva d'una escola: els alumnes. Aquest grup de reporters està format per alumnes de tots els cursos, des de 1r d'ESO fins a 2n de Batxillerat, amb l'objectiu d'identificar, fotografiar, filmar... tots aquells esdeveniments que succeeixen a l'escola. Tant pot ser en forma d'activitat, classe, projecció, cartell, exposició, mostra... que tenen a veure amb el fenomen de la guerra a la cultura de la pau.

Workshop

ART AND PEACE - 3RD COURSE OF PRIMARY EDUCATION

Picasso, the man of freedom, is an educational initiative designed for students in the third course of Primary Education. The work Guernica makes it possible for 8 and 9-year-old children to gain awareness of the barbarity of war and the consequences it has for innocent people.

The project also helps the students understand the current situation of thousands faced by refugees and learn about our political and social history.

The project covers various areas:

- Linguistic: children write a story whose main characters are the nine figures of the painting.
- Artistic: children learn about the painting, the painter and the artistic techniques he used. Then a new work in a completely different context is created with each of the figures, thus promoting dialogue and creativity.
- Social: children learn about a current situation watching a documentary and talking to an aid worker who helped in Lesbos.
- Values: critical thinking and active solidarity, among other values, are promoted.

Interdisciplinary, proximity and human values make this an ideal project to help children understand the importance of the culture of peace.

This project will end with an event open to families and students that will take place on April 25 at the school theater. During the event, the students will explain the whole project and at the end there will be a symbolic action for peace.

Workshop

IMAGE AS A CULTURE OF PEACE - 1ST COURSE OF SECONDARY EDUCATION

The film workshop: Audiovisual Poetry conveys a piece of work on narration and an audiovisual creation from a poetic perspective depicting war conflicts by means of films and photojournalism.

Having in mind the students' work on the war phenomenon and the culture of peace, we will make an analysis of various audiovisual techniques often used when dealing with war conflicts, such as cinema or photojournalism. This will allow us to identify, discuss and think about how this narrative discourse determines the way we understand the problem and will allow us to explore alternative cinematographic or photographic discourses to talk about brutality without actually showing it, using forms of art, such as poetry, instead.

Workshop

HYBRID IMAGE AND READING - 2ND COURSE OF SECONDARY EDUCATION

Using the knowledge on poetry acquired during the last quarter of the course and during Poetry Week, students in the second course of Secondary Education will analyse, understand and work on poems related to conflicts, war and the construction of peace.

Thanks to a Poetic Anthology prepared in different languages by our school's Department of Philology, students will delve into the issue from different perspectives. Digitalization and TICs will also play an important role in creating a hybrid product combining literature and digital images.

Cineforum

BUTTERFLY'S TONGUE - 3RD COURSE OF SECONDARY EDUCATION

Students in the 3rd course of Secondary Education will be studying the Spanish Civil War and its consequences. Later they will watch the film "Butterfly's Tongue" directed by José Luis Cuerda in 1999. The film explains the story of a boy who develops a close relationship with his teacher, who introduces the boy to different things in the world. While the story centres on the child's ordinary coming-of-age experiences, tensions related to the looming Spanish Civil War periodically interrupt the child's personal growth and daily life.

The activity will conclude with a discussion, exchange of views, comments, questions,... related to this conflict that affected our country to such an extent.

Seminar

TREES BEATEN BY THE WIND - 4TH COURSE OF SECONDARY EDUCATION

Trees beaten by the wind is a project of poetic reading, reflection and recitation of poems written by two authors who have lived through two different historical and cultural realities: Maria Àngels Anglada (Vic, Barcelona) and Ièlena Fanailova (Russia). Students worked on a poetic anthology comprising poems of war and consequences drawn from war conflicts by the two authors, focusing especially on the Vietnam War and the Siege of Sarajevo (Bosnian War). Students will read, comment and recite poems by the two authors and later mix their verses together, depicting them by means of paper or digital forms, such as postcards, infographies, computer graphics, video creations and a video explaining the project.

Exhibition

EYE TO EYE. JOAN BROSSA AND TATJANA GROMACA - 1ST COURSE OF A-LEVELS

After reading various poems about war and its consequences (The Spanish Civil War, the Balkan War), written by the Catalan poet Joan Brossa and, the Slovenian poet Tatjana Gromaca, our students have created an artist's book in small groups. These books have employed a wide range of forms, including paintings, photographs, cuttings or loose items contained in a box, printed or presented in a book-like format. These books were shown in the exhibition called Eye to eye. Joan Brossa and Tatjana Gromaca.

Seminar

ARRESTED INFORMATION? CONVERSATION WITH A WAR REPORTER - 1BTX - 4ESO

Igor Pomeranzew and Vicenç Lozano will hold a discussion with students in the 1st course of A-levels and the 4th course of Secondary Education on the influence of the media in the Balkan War. Igor Pomeranzew, Russian writer and poet, maintained contacts with the Ukrainian civil rights movement and was arrested by the KGB. Currently exiled from his country, he works as a journalist at Radio Liberty (Prague). Vicenç Lozano, historian and journalist, is editor at the International Section of informative services at TV3. He worked as a special envoy to the Balkan War in Serbia, Croatia (1991-1995) and Kosovo (1999).

Students in the 1st course of A-levels organized the activity in the Information Science subject and will be responsible for asking questions to the two journalists.

Seminar

CONVERSATION WITH AN AID WORKER ABOUT LIFE IN AREAS OF ETHNIC CLEANSING

2ND COURSE OF A-LEVELS

When does a war end? This is the question we will try to answer with the help of the personal experience of a volunteer in Bosnia. The aim is to become aware of the grave consequences (often insurmountable) resulting from war and ethnic cleansing to people and communities who suffer them, and encourage the consideration of to what extent the psychological, moral and social burden impairs them. The discussion will lead us to face key issues in understanding life after a war, such as the psychological state of the victims, living with enemies or the return of refugees. All in order to reflect on whether peace can last in 21st century Europe.

SCHOOL REPORTERS

The School Reporters are a very representative group within the European project, as they belong to the most active part of a school: students. This group of reporters is made up of students from all courses, from 1st of Secondary Education to 2nd of A-levels, in order to identify, photograph, film ... all those events happening at school. It may be in the form of activities, classes, posters, exhibitions, ... that deal with the path from the phenomenon of war to the culture of peace.

25.04.2017 / SCHOLAR SESSIONS / Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic

L'ART I LA PAU

15.30 h / Teatre

Programa

Sessió de cloenda / Sessione di chiusura / Closing session

TEMPESTA DE FLAMA

TEMPESTA DI FIAMMA

STORM OF FLAMES

17.30 h / La torre (elpetitmiquel)

Programa

L'ART I LA PAU / ART AND PEACE

Programa

- _YU-UE el projecte europeu / YU-UE Il progetto europeo / YU-UE, the European project
- _El motiu de picasso / Il motivo di Picasso / Picasso's motive
- _El quadre-crit / Il dipinto-grido / The picture-shout
- _Petits artistes / Piccoli artisti / Small artists
- _Ballem per la pau / Balliamo per la pace / We dance for the peace
- _Recitem per la pau / Recitiamo per la pace / We recite for the peace
- _El món actual / Il mondo attuale / The current world
- _Acte per la pau / Atto per la pace / Act for the peace
- _Tancament i valoració / Finale e valutazione / End and valuation: Maja Anđelković (University of Kragujevac)
- _Cantada / Canto / Singing

Sessió de cloenda / Sessione di chiusura / Closing session

TEMPESTA DE FLAMA / TEMPESTA DI FIAMMA / STORM OF FLAMES

Poesia per mestres i professors / Poesia per gli insegnanti / Poetry for teachers

Programa

- _Presentació / Presentazione
- _Spirituoso. Suite for 2 Violins 'Gulliver's Travels', TWV 40:108.
Intèrprets: Júlia Torras i Jofre Bardolet
- _Recitació de poesia catalana i espanyola: Ramon Vila / Rapsodia di poesia catalana e spagnola: Ramon Vila
- _Gigue. Suite for 2 Violins 'Gulliver's Travels', TWV 40:108.
- _Rapsodia internazionale: Italia, Serbia, Russia
- _Vivace. Suite for 2 Violins 'Gulliver's Travels', TWV 40:108.
- _Cloenda / Finale: Stefano Petrucciani (Sapienza, Università di Roma)

25.04.2017 / SCHOLAR SESSIONS / Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic
Sessió de cloenda / Sessione di chiusura / Closing session

TEMPESTA DE FLAMA
TEMPESTA DI FIAMMA
STORM OF FLAMES

Poemes

HOMENATGE A PICASSO

Josep Palau i Fabre

Era dia de mercat. Els infants jugaven a guerra. Les dones triaven les verdures, els ous, l'aviram, les patates. El repertori era una mica limitat, perquè era temps de guerra. Era dia de mercat.

Dos quarts de cinc de la tarda. Els infants jugaven a guerra quan de sobte, del cel, d'on vénen, diuen, els àngels i els ocells, queia un xàfec de foc, el cel era l'infern, l'ordre s'havia capgirat.

Tres hores com una eternitat i aquell joc s'extingia. Els infants ja no jugaven a guerra: la guerra els havia exterminat. Ara tothom pensava igual, perquè tots els cadàvers pensen el mateix. I així començava la gran uniformitat.

Mil sis-cents cinquanta-quatre morts i vuit-cents vuitanta-nou ferits. Quina gesta, senyors, quina gesta! Que el món prengui model, ja sap el que l'espera.

¿No habitaven als Andes, els còndors? ¿Per què escullen aquestes contrades?

I l'arbre allí, al bell mig, també nafrat, però dempeus. I encara no ha ressuscitat!

(1972)

CIUTAT SENSE SON

Agustí Bartra

Tres variacions sobre un mateix tema
A Jordi Vallés

- I -

Una agonía de vent sense braços
ulula pel desert dels cors,
s'atura a totes les portes.
La nit ha perdut ses fronteres
i obre la boca de ses tombes.
La ciutat és un ull enorme
aclucat a totes les estrelles.
Els jardins tenen por. Vent.
Per avingudes de gel i ombra,
per places de cendra i fulles,
per carrers de secs silencis,
les dones pàl·lides canten.
Ningú no dorm,

HOMAGE TO PICASSO

Josep Palau i Fabre

It was market day. The children were playing war. The women were picking and choosing vegetables, eggs, poultry, potatoes. The selection was rather limited, because it was wartime. It was market day.

Four-thirty in the afternoon. The children were playing war when suddenly, from heaven, where, from what they say, angels and birds come from, a shower of fire came pouring down, heaven was hell, the order had been reversed.

Three hours like an eternity and the game was over. The children were no longer playing war: war had exterminated them. Now everyone had the same thoughts, because all dead bodies think alike. And, thus, the great uniformity began.

One thousand six hundred fifty-four dead and eight hundred eighty-nine wounded. What a feat, ladies and gentlemen, what a feat! Let the world pattern itself after the model, now it knows what lies ahead. Didn't condors inhabit the Andes? Why did they choose this part of the world?

And there, in the very center, the tree, wounded as well, but still standing. Though not resurrected yet!

(1972)

Translated by D. Sam Abrams

CIUDAD SIN SUEÑO

Agustí Bartra

Tres variaciones sobre un mismo tema -
A Jordi Vallés

-I-

El viento, una fría agonía de viento sin huesos,
ulula por los desiertos del silencio
y llama desesperadamente a las puertas.
La noche ha perdido sus fronteras
y abre la boca, de sus tumbas.
Barbas de líquida hierba crecen en las fachadas.
Por avenidas de miedo y sombra
hay mujeres que caminan buscando, a tientas,
rastros de cabellos besados...
El corazón les palpita en los ojos
y una hoguera de lágrimas
se consume en la plaza de sus gargantas...
Nadie duerme,

ningú no dorm.
 ...Vent... tombes... foc...
 Les dones pàl·lides canten
 una ascensió de llàgrimes.
 Ningú no dorm,
 ...vent...
 Sanglot d'ànima
 dins la boira.
 ...Vent... por... llàgrimes.

- II -

-Sóc un riu! -fa el riu en arribar.
 -Sóc un arbre! -fa l'arbre en arribar.
 El vent porta negres dalles
 a la llarga nit obscura.
 Damunt de garbes de pluja
 les dones pàl·lides canten.
 -Heus ací els meus peixos i el meu llot-
 crida el riu estenent ses mares blaves.
 -Heus ací els meus ocells i els meus fruits-
 crida l'arbre alzinant ses branques.
 Però el riu i l'arbre malden
 per la ciutat en païra
 on dones pàl·lides canten
 damunt de garbes de pluja.
 -Puc donar-vos la història d'un núvol que va morir
 besant-me- fa el riu.
 -Puc donar-vos la història d'un cel que va morir als
 meus braços- fa l'arbre.
 El riu i l'arbre s'aturen.
 Ningú, ningú no els escolta
 en la llarga nit obscura.
 Les dones pàl·lides canten
 sobre les garbes de pluja.
 La terra... -fa l'arbre.
 -El mar... -fa el riu.
 La nit és una muralla.
 El riu i l'arbre s'allunyen.
 Les dones pàl·lides canten
 adormides dins la pluja:
 «Ocellaire de la mort,
 tanca l'astor blanc del dia
 a la fonda gàbia d'or
 de la nostra melangia.
 Dintre el nostre cor de plom,
 ocellaire de la vida,
 encén el vermell colom
 que exalta l'alba adormida».
 El riu fa
 -T'enviaré un perfum d'illa.
 -26-
 L'arbre diu:
 -I jo una ampla fulla verda.

nadie duerme.
 ... viento... tumbas... lágrimas...
 Nadie duerme.
 Hojarasca de alma
 dentro de la neblina.
 Nadie duerme.

-Soy un río -dice el río desde el umbral.
 -Soy un árbol -dice el árbol desde el umbral.
 El viento silba como millones de hoces
 en la larga noche extraña.
 Sentadas sobre haces de lluvia
 las mujeres pálidas cantan.
 -He aquí, mis peces y mi lodo grita el río alargando
 sus manos de espuma.
 -He aquí mis pájaros y mis flores -dice el árbol
 extendiendo sus ramas.
 Pero nadie les escuchaba,
 nadie, nadie les veía.
 Cada oído tenía su muralla
 y cada mirada tenía su velo.
 Las mujeres pálidas cantaban.
 -¡Eh!, ¡venid todos! Puedo venderos la historia de
 una nube que se murió besándome -dice el río.
 -¡Apresuráos! Puedo daros la historia de un cielo que
 murió en mis brazos -dice el árbol.
 Pero las mujeres pálidas cantaban
 ya dormidas en la lluvia:
 «Hemos huido de nuestras casas
 cuando ha llegado el cuervo blanco.
 Hemos soltado nuestras cabelleras
 cuando hemos visto la paloma negra.
 Pajarero de la muerte, contéstanos:
 ¿Cuánto por un cuervo blanco?
 ¿Cuánto por una negra paloma?
 -¡Huyamos! -dice el río- Quiero ver el mar.
 -¡Huyamos! -murmura el árbol- Quiero enraizarme.
 -Te enviaré un aire de sal.
 -Para ti será mi primera hoja.
 ¿Qué te ronda, ciudad de presagios?
 Veo batallones de olas
 avanzando al ritmo
 de una marcha oceánica,
 cadenas de oro para los bosques
 de brazos rotos:
 mástiles para las velas
 del Gran Sueño.
 ¡Y el alba, el alba no viene
 con su dulce chasquido
 de ancha bandera!

- III -

-Oh, qui et vetlla, urbs assetjada?

La llum, la llum no ve

amb son oneig de bandera.

-Qui t'assetja, urbs calcinada?

La vela alta de la por

espera el vent del Gran Somni.

-Quines negres aliances

plores?

Quina profunda campana

toques?

Silenci, llarga garlanda,

serpent en un pur desert.

Oh vençuda solitària!

Obres ferides grogues amb gira-sols,

la teva boca tràgica arrenca estrelles.

...vent... llàgrimes...

Cremes àuries llegendes dintre el teu cor,

a ton flanc s'estremeixen cançons diàfanes.

...garbes de pluja... l'astor blanc...

Beses la roda eterna del foc sagrat,

sents el pas lluminós de l'hora nova.

...ningú no dorm... boira...

I plores la vergonya de la gloria,

reptes l'etern insult dels llorers...

(1938)

¡Dejadla sola!

Encendiendo flores de gasolina dentro de las cloacas,

arrancando estrellas con su boca de tragedia.

... viento... lágrimas...

Envolviendo leyendas con pañuelos de despedida,

abriendo heridas amarillas con linternas de girasoles.

... las mujeres pálidas... la paloma negra...

Disparando incesantemente el obús de la luna

con su enorme cañón de tinieblas.

... nadie duerme... neblina...

Pisando pregarías por los suburbios sin pan,

cargando de pájaros autobuses sonámbulos.

... una nube... un cielo...

¡Y llorando sobre la vergüenza de la gloria,

increpando al eterno insulto de los laureles!

Traducció d'Agustí Bartra

CANCIÓN PRIMERA

Miguel Hernandez:

Se ha retirado el campo
al ver abalanzarse
crispadamente al hombre.

¡Qué abismo entre el olivo
y el hombre se descubre!

El animal que canta:
el animal que puede
llorar y echar raíces,
rememoró sus garras.

Garras que revestía
de suavidad y flores,
pero que, al fin, desnuda
en toda su crueldad.

Crepitan en mis manos.
Aparta de ellas, hijo.
Estoy dispuesto a hundirlas,

FIRST SONG

Miguel Hernández

The field has retreated,
seeing man's
convulsive charge.

What an abyss is laid bare
between the olive tree and man!

The animal who sings,
the animal who knows
how to weep and grow roots,
has remembered his claws.

Claws that he dressed up
in gentleness and flowers
but which, in the end,
he bares in all his cruelty.

They crackle on my hands:
Keep away from them, boy.
Or I will plunge them

dispuesto a proyectarlas
sobre tu carne leve.

He regresado al tigre.
Aparta, o te destrozo

(1937-1938)

into your little body.

I've regressed into a tiger.
Keep away or I'll tear you apart.

These days, love is death,
and man lies in ambush for man.

Translated by Don Share

SARAJEVO

M^a Àngels Anglada:

Arietta

"Fins aquí la mà de Virgili"
Francesc Parcerisas

També a mi em guiava la mà de Virgili—
la pietat la música dels mots.
Vaig visitar amb ell el regne d'ombres
lleugeres, dels espectres sense llum.

Ara el ferro roent de Sarajevo
m'ha esborrat el rastre de la seva mà.
Són pesants les ombres, pàl·lids els espectres
d'infants estriats amb claror de sang.

A la rereguarda llunyana, impotent
sé perquè no trobo la mà del poeta,
sé que amb totes dues s'ha de tapar el rostre
—els ulls escruixits, els llavis ben closos.

(1996)

A MALLORCA, DURANT LA GUERRA CIVIL

B. Rosselló Pòrcel

Verdegen encara aquells camps
i duren aquelles arbredes
i damunt del mateix atzur
es retallen les meves muntanyes.
Allí les pedres invoquen sempre
la pluja difícil, la pluja blava
que ve de tu, cadena clara,
serra, plaer, claror meva!
Sóc avar de la llum que em resta dins els ulls
i que em fa tremolar quan et recordo!
Ara els jardins hi són com músiques
i em torben, em fatiguen com en un tedi lent.
El cor de la tardor ja s'hi marceix,

IN MALLORCA, DURING THE CIVIL WAR

B. Rosselló-Pòrcel

Those fields are still green
and those graves endure
and my mountains are snipped out
of the same azure sky.
There the stones beseech
difficult rain, the blue rain
that comes from you, bright chain
of summits, joy, my brightness ...
I hoard the light that lives on in my eyes
and makes me tremble when you come to mind.
And now those gardens are like pieces of music
that trouble and tire me as in a tedium.
The heart of afternoon is already wilting

concertat amb fumeres delicades.
 I les herbes es cremen a turons
 de cacera, entre somnis de setembre
 i boires entintades de capvespre.
 Tota la meva vida es lliga a tu,
 com en la nit les flames a la fosca.
 Barcelona, setembre de 1937

in concert with the rising smoke.
 And the grasses burn among the hunters' hills,
 between September dreams
 and mists tinted with dusk.

My whole life is linked to you,
 like flames to the dark of night.

Translated by Nathaniel Smith

Antonio Machado

De mar a mar entre los dos la guerra,
 más honda que la mar. En mi parterre,
 miro a la mar que el horizonte cierra.
 Tú, asomada, Guiomar, a un finisterre,

miras hacia otro mar, la mar de España
 que Camoens cantara, tenebrosa.
 Acaso a ti mi ausencia te acompaña.
 A mi me duele tu recuerdo, diosa.

La guerra dio al amor el tajo fuerte.
 y es la total angustia de la muerte,
 con la sombra infecunda de la llama,

y la soñada miel de amor tardío,
 y la flor imposible de la rama
 que ha sentido del hacha el corte frío.

(1937-1938)

Antonio Machado

From sea to sea between us war is raging,
 even deeper than the sea. From my garden
 I gaze at the sea which the horizon encloses.
 You, Guiomar, look from a different shore,

you gaze toward another sea, the murky
 sea of Spain were Camões used to sing.
 Perhaps my absence keeps you company.
 It hurts me to remember you, goddess.

War has cut a deep rift into our love.
 And this is the final agony of death,
 with the barren shadow of the flame

and the sweet dream of a belated love,
 the unattainable flower from a branch
 that has felt the sharp cut of the ax.

CORRANDES D'EXILI

Pere Quart

Una nit de lluna plena
 tramuntàrem la carena,
 lentament, sense dir re ...
 Si la lluna feia el ple
 també el féu la nostra pena.

L'estimada m'acompanya
 de pell bruna i aire greu
 (com una Mare de Déu
 que han trobat a la muntanya.)

Perquè ens perdoni la guerra,
 que l'ensagna, que l'esguerra,
 abans de passar la ratlla,
 m'ajec i beso la terra
 i l'acaronó amb l'espallla.

EXILE SONGS (*1)

Pere Quart

On a full moon night
 we walked over the mountains' edge
 slowly, saying nothing.
 The moon was going full
 and so was our sorrow.

My beloved goes with me
 with her brown skin and grave air
 (like an image of the Virgin Mary
 that they've found in the mountain). (*2)

So as to make it forgive us for the war,
 that stains it with blood and ruins it,
 before going over the line, (*3)
 I bend down and kiss the earth
 and I caress it with my shoulder.

A Catalunya deixí
el dia de ma partida
mitja vida condormida:
l'altra meitat vingué amb mi
per no deixar-me sens vida.

Avui en terres de França
i demà més lluny potser,
no em moriré d'enyorança
ans d'enyorança viuré.

En ma terra del Vallès
tres turons fan una serra,
quatre pins un bosc espès,
cinc quarteres massa terra.
"Com el Vallès no hi ha res".

Que els pins ceneixin la cala,
l'ermita dalt del pujol;
i a la platja un tenderol
que batega com una ala.

Una esperança desfeta,
una recança infinita.
I una pàtria tan petita
que la somio completa.

(1939)

In Catalonia I left
on the day of my departure
half a life in slumber;
the other half came with me
so as not to leave me lifeless.

Today in French land
and tomorrow maybe further away,
I won't die of homesickness,
rather I'll live on it.

In my land of the Vallès (*4)
three hills make a mountain chain,
four pine trees a thick forest,
and five fields too much land. (*5)
"There is nothing quite like the Vallès"

May the pine trees cling to the cove,
the chapel on top of the mound;
and on the beach a little tent
that flaps like a wing.

An undone hope,
an infinite regret.
And a homeland so small
that I dream it complete.

Translated and noted by Helena Agustí

LA COMPANYIA

Josep Carner (1884-1970)

Com tirà decantat a sa ruïna,
cada any que passa m'entotsolo més;
la mort al peu de mon palau rondina;
no em resten sinó quatre llagoters.

Tots quatre amb mi fins que la nit declina,
mouen eixams de pensaments lleugers,
i donen, íntims, amb llur veu tan fina,
somis al cor, al desengany un bres.

Més se m'atansen quan tothom reposa;
i saben compassar-se al meu glatit;
amaguen a mos ulls tota altra cosa

COMPANY

Josep Carner

Like a tyrant slanting to his ruin,
I grow each year that passes more alone;
death growls around the basement of my palace;
and all my flatterers are now reduced to four.

Until the night sinks down, all four stay with me,
moving swarms of light thoughts about;
they are my fine-voiced intimates, they give
disillusion a cradle, dreams to the heart.

When everyone is sleeping they draw still closer,
can suit their measure to my desire;
they hide, from these eyes, all other things,

(1) Many Spanish artists, writers, and dissenters had to resort to exile after the Spanish Civil War (1936-1939) led to almost 40 years of fascist military dictatorship.

(2) This is a reference to the most famous image of the Virgin Mary in Catalonia - fondly nicknamed "la Moreneta" ("the little dark-skinned (Virgin Mary)").

(3) The border between Spain and France.

(4) The Vallès (loosely translatable as "Valley land") is a shire in Catalonia (incidentally, that's where I'm from too!).

(5) I've used the word "fields", but the original actually indicates five measures of land (impossible to determine because they are not described in terms of surface, but in terms of harvest production - but it's clearly a really small amount of land).

volent llevar destorb al meu delit.
I són el llum i el llibre i una rosa
i un gran arbre, més negre que la nit.

(1953)

wishful that my delight be not disturbed.
The light, a book, a rose, are they,
and a great tree blacker than the night.

Translated by Pearse Hutchinson

TREVA DE GENER

Maria Àngels Anglada

Díptic

Avui es signa la pau a Vietnam
I per un dia joiosament dono
Vacances als meus versos. Els deslliuro
De pactes d'aliança amb la tristesa
Perquè els nens de Vietnam podran menjar
Calmosament tot el seu plat d'arròs
I sobre Hanoi ja no cauran més bombes.
Versos-infants, digueu com és alegre
La llum d'aquesta tarda de gener
Damunt els presseguers que ara poncellen.
--Abans que aquesta veu tenaç em digui
Que no hi ha prou claror ni flors que esborrin
L'ombra dels morts, la terra extenuada.

JANUARY'S TRUCE

Ma. Àngels Anglada

Today the Vietnam peace agreement has been signed
And for once I gladly give
My verses a rest. I save them from
The agreements with sadness
Because the children in Vietnam will be able to eat
Quietly all their rice bowl
And above Hanoi there will not fall any more bombs.
Verses-children, say how joyful is
The light of this January afternoon
Above the peach trees blooming.
--Before this stubborn voice tells me
That there is not enough light or flowers to erase
The shadow of death, the exhausted land.

LA MORT INVICTA

Vicent Andrés Estellés

TRONTOLLAVEN els trens, els miserables trens,
creuant tota la nit, plens de morts, d'ofegats,
amb aquell llum groguent en totes les finestres,
un estrèpit de ferros, els trens perden els llistons;
els miserables trens que creuaven la nit,
les llomes de la guerra blavoses amb la lluna,
tots els morts de la guerra, desenterrats, desfets,
el ventre petulant de la recen casada
entre tanta misèria, entre tant d'estupor,
el melic graciós, el ventre de sis mesos,
tots els morts de la guerra, tots els morts de la terra,
els miserables trens que duïen els ferits,
els miserables trens que creuaven la nit
amb un cruixir de ferros i un cruixir de llistons,
benes plenes de sang, aquells pèls plens de sang,
tota la nit rodava el miserable tren
amb tots els llums encesos, sense oli en les rodes,
mudes llomes blavoses sota tota la lluna,
el ventre de sis mesos, la fam, la por, l'espant.
Un silenci, una pols, l'amarga polseguera.

Tornaven els cadàvers amb els ossos podrits.
Duien les espardenyes esventrades, la sang
en qualls secs, unes mosques, unes mosques grossíssimes.

(1956-1958)

INICI DE CÀNTIC EN EL TEMPLE

Salvador Espriu

A Raimon, amb el meu agraït
aplaudiment.

Homenatge a Salvat-Papasseit.

Ara digueu: "La ginesta floreix,
arreu als camps hi ha vermell de roselles.
Amb nova falç comencem a segar
el blat madur i, amb ell, les males herbes."
Ah, joves llavis desclosos després
de la foscor, si sabíeu com l'alba
ens ha trigat, com és llarg d'esperar
un alçament de llum en la tenebra!
Però hem viscut per salvar-vos els mots,
per retornar-vos el nom de cada cosa,
perquè seguíssiu el recte camí
d'accés al ple domini de la terra.
Vàrem mirar ben al lluny del desert,
davallàvem al fons del nostre somni.
Cisternes seques esdevenen cims
pujats per esglaons de lentes hores.
Ara digueu: "Nosaltres escoltem
les veus del vent per l'alta mar d'espigues."
Ara digueu: "Ens mantindrem fidels
per sempre més al servei d'aquest poble."

(1965)

PRIMERA HISTÒRIA D'ESTHER

Salvador Espriu

ALTÍSSIM: Vilatans, patricis de Sinera: som a les aca-
balles de la faula. El sol s'ajoca enllà dels turons del
Mont-Alt, una ora suavíssima es desvetlla al Mal Temps
i ens portarà sentors de fonoll i de menta, l'aigua cau a
primes gotes per la molsa del safareig del tritó, ulls del
vespre comencen a esguardar-nos.

(...)

Després del que heu sentit, els jueus occiren—ho
afegeix la crònica—setanta-cinc mil adversaris de llur

BEGINNING OF CANTICLE IN THE TEMPLE

Salvador Espriu

Now say: "The broom tree blooms,
everywhere the fields are red with poppies.
With new scythes we'll thresh
the ripened wheat and weeds."
Ah, young lips parting after dark,
if you only knew how dawn
delayed us, how long we had to wait
for light to rise in the gloom!
But we have lived to save your words,
to return you the name of every thing,
so that you'd stay on the straight path
that leads to the mastery of earth.
We looked beyond the desert,
plumbed the depth of our dreams,
turned dry cisterns into peaks
scaled by the long steps of time.
Now say: "We hear the voices
of the wind on the high sea of crested grain."
Now say: "We shall be ever faithful
to the people of this land."

Literal translation by Magda Bogin

THE STORY OF ESTHER

Salvador Espriu

MOST HIGH: Townsfolk, gentry of Novareba: we have
reached the closing stages of our story. The sun is reti-
ring behind Mynydd y Gaer, a gentle breeze is stirring
in the wood, bringing us scents of fennel and mint, the
water falls in little drops over the moss of the fountain
with the dragon's head, nightfall eyes begin to watch us.

(...)

After what you have heard, the Jews—so the chronicle
adds—slew seventy-five thousand enemies of their

poble i commemoraren amb dos dies solemnes, que Israel celebra periòdicament des d'aleshores, la intercessió d'Esther i el terme dels dejunis i del clamor. I el rei imposà tributs a l'imperí i a les illes allunyades en la boira de l'horitzó, i Mardoqueu governà en nom seu, sota el dictat d'Esther, imagina't com, procurant, sembla, això sí, una mica de bonança per a la nissaga de Jacob. I un altre príncep succeí més tard Assuerus en el tron de Susa i tornà potser a perseguir les tràgiques tribus del Trànsit. I continuà la cadena monòtona de lluites, assassinats, infàmies i disbauxes, car a Pèrsia i arreu del món una cruel estultícia esclavitza des de sempre l'home i fa de la seva història un mal somni de dolor tenebrós i àrid. ¿I de què et servirà furgar, Salom, contra aquesta imprecipitable llei, en el misteri de les paraules, anhel d'insensatesa, cavalleria desbocada que t'arrossega a la destrucció?

(...)

Ai, vosaltres, els morts espectadors, compadiu, però, el gos assedegat que es llepa fugint els trencs de pedrots i vergassades, apiadeu-vos del qui s'endinsa sense retorn pels presidis de l'enyorança i dels anys! I no te'n riguis, Tianet, i escolta la veu feble que s'adreça, amb preferència, a tu i als teus companys de joc, des de l'ambó momentani. Atorgueu-vos sense defallences, ara i en créixer, de grans i de vells, una almoïna recíproca de perdó i tolerància. Eviteu el màxim crim, el pecat de la guerra entre germans. Penseu que el mirall de la veritat s'esmicolà a l'origen en fragments petitíssims, i cada un dels trossos recull tanmateix una engruna d'autèntica llum. I si algú dels qui m'entenen creu encara que és una obra digna i noble evocar amb esperit religiós les ombres predecessores,

(...)

que pregui avui pels difunts de Sinera. Pregueu pels ximplers de la vila,

(...)

els mendicants que captaren de porta en porta, per places i carrers, una minsa i reganyosa caritat, durant generacions senceres. I per les opulentes famílies, ja extingides, dels Tries i els Pasqual, dels Pastor i els Vallalta.

(...)

I els pescadors confreres de sant Elm i els calafats i mestres d'aixa de les antigues mestrances. I els comparers i macips de sant Roc, que veremaren les nos-

people and commemorated by two solemn days, which Israel has celebrated at the proper season ever since, Esther's intercession and the end of their fastings and lamentation. And the King laid a tribute upon the empire and upon the islands far away in the mists of the horizon, and ordecai ruled in his name, as Esther dictated, you can image how, apparently obtaining, it is true, a little prosperity for the seed of Jacob. And later another prince succeeded Ahasuerus on the throne of Shushan and began again perhaps to persecute the tragic tribes of the Diaspora. And the monotonous series continued—of conflicts and assassinations, excesses and infamies, because in Persia and all over the world a cruel idiocy has always enslaved man and made his history a nightmare of dark and barren pain. And what is the point, Selyf, of your trying, in defiance of this unalterable law, to probe into the mystery of words—a lunatic urge, a runaway horse that is dragging you headlong to destruction?

(...)

Ah, you, the watchful dead, show compassion for the thirsting dog, licking as he runs the gashes from thrown stones and lashes, have pity on the man who moves deeper and deeper, past all hope of return, into the prisons of yearning and of years gone by. And don't laugh, Geraint, at the feeble voice which is speaking particularly to you and your playmates, from the pulpit of the moment. Give without fail to one another, now and when you grow up, the mutual charity of tolerance and forgiveness. Avoid the greatest of all crimes, the sin of war between brothers. Remember that the mirror of truth was shattered in the beginning into tiny fragments, and yet each bit reflects a spark of genuine light. And if anyone who is listening to me still thinks it is a worthy and noble task to recall in a pious spirit the shades of our forebears...

(...)

let him pray today for the people of Novareba who have passed away

(...)

the beggars who went from door to door, through streets and squares, asking for a little grudging charity, for whole generations. And for the wealthy families, now extinct, the Jeffreys, Griffiths, Powells and Lloyds.

(...)

And the miners and the steelworkers. And the ploughmen and farmhands who sowed and reaped the corn

tres vinyes i desfilaren a les processons, quan el raïm
verola. Pregueu també per Tomeu Rosselló, a qui Salom
incorpora a la llegenda sinerenga.

(...)

i la resta innumerable. I per l'Eleuteri, i per mi, i pels
amics dels jueus, i pels jueus i llurs enemics.

(1948)

and sang the harvest home. Pray too for Dylan Thomas,
whom Selyf includes in the Novareba legend.

(...)

And for Hector and for me, and for the friends of the
Jews, and for the Jews and their enemies.

Translated by Philip Polack

UOMO DEL MIO TEMPO

Salvatore Quasimodo

Sei ancora quello della pietra e della fionda,
uomo del mio tempo. Eri nella carlinga,
con le ali maligne, le meridiane di morte,
t'ho visto – dentro il carro di fuoco, alle forche,
alle ruote di tortura. T'ho visto: eri tu,
con la tua scienza esatta persuasa allo sterminio,
senza amore, senza Cristo. Hai ucciso ancora,
come sempre, come uccisero i padri, come uccisero
gli animali che ti videro per la prima volta.
E questo sangue odora come nel giorno
Quando il fratello disse all'altro fratello:
«Andiamo ai campi». E quell'eco fredda, tenace,
è giunta fino a te, dentro la tua giornata.
Dimenticate, o figli, le nuvole di sangue
Salite dalla terra, dimenticate i padri:
le loro tombe affondano nella cenere,
gli uccelli neri, il vento, coprono il loro cuore.

(1947)

MAN OF MY TIME

Salvatore Quasimodo

You are still the one with the stone and the sling,
Man of my time. You were in the cockpit,
With the malevolent wings, the meridians of death,
-I have seen you - in the chariot of fire, at the gallows,
At the wheels of torture. I have seen you: it was you,
With your exact science set on extermination,
Without love, without Christ. You have killed again,
As always, as your fathers killed,
as the animals killed that saw you for the first time.
And this blood smells as on the day
When one brother told the other brother:
'Let us go into the fields.' And that echo, chill, tenacious,
Has reached down to you, within your day.
Forgot, O sons, the clouds of blood
Risen from the earth, forget your fathers:
Their tombs sink down in ashes,
Black birds, the wind, cover their heart.

Giuseppe Ungaretti

San Martino del Carso
Di queste case
Non è rimasto
Che qualche
Brandello di muro
Di tanti
Che mi corrispondevano
Non è rimasto
Neppure tanto
Ma nel cuore
Nessuna croce manca
E' il mio cuore
Il paese più straziato

(1916)

Giuseppe Ungaretti

Of these houses
nothing
but fragments of memory

Of all who
would talk with me not
one remains

But in my heart
no one's cross is missing
My heart is
the most tormented country of all

СТИХИ ИЗ ЦИКЛА «АМПУТА...»

Igor Pomeranzew

Тело страны.
 Есть ли у неё тело?
 Или это метафора?
 Но если есть, то где её голова?
 И варит ли?
 Где сердце?
 И о чём оно стучит?
 Где печень?
 Спитая или непьющая?
 Но руки у неё точно есть.
 Вот они: прижимают сердце к сердцу.
 И ноги есть.
 Но где же они?
 Были же, были!

В Харькове на столе в протезной мастерской
 грудой лежали культеприёмные гильзы,
 дополнительные гильзы со шнуровкой,
 искусственные стопы, акриловые бёдра,
 тазобедренные шарниры
 и одинокий детский протез,
 короткий, как японское трёхстишие.

Футуристы. Будетляне.
 Кубофутуристы.
 Вот кто рубил с плеча
 части речи, корни, окончания.
 Вот кто любил
 обрубки слов.
 Теперь – это прошлое.
 Теперь образ будущего
 собирают хирурги.

Они осадили нашу крепость и дали ночь на сдачу.
 Мы уже не раз переживали такое:
 подкопы, стрелковые цепи, за ними сапёры,
 штыковая атака, канаты, штурмовые мосты,
 наконец, взятие, их штандарт на дозорной башне
 и резня – до последнего младенца и щенка –
 с помощью холодного оружия,
 чтобы вкусить простое ратное счастье
 и сэкономить огнестрельное.
 Но и на этот раз мы решили не сдаваться.

THE BODY OF THE COUNTRY

Igor Pomeranzew

The body of the country.
 Does it have a body?
 Or is it a metaphor?
 But if it does have one, where is its head?
 And does it work?
 Where is its heart?
 And what does its beating tell us?
 Where is its liver?
 A boozier's or a teetotaler's?
 But it definitely has hands.
 Here they are, pressing heart to heart.
 And legs.
 But where are they?
 It did have them, it did!

In Kharkiv, In the prosthetic workshop,
 on the table lay
 artificial limbs and sockets,
 hooks for hands,
 replacement heels,
 acrylic hips,
 pelvic hinges,
 and one child-sized prosthesis
 no longer than a Haiku.

The Futurists
 hacked words like limbs:
 tearing roots from suffixes, prefixes, articles.
 The Futurists loved
 the stubs of words.
 But that future is in the past.
 Now the idea of the future
 Is sown together carefully by surgeons.

They laid siege to our castle and
 gave us a night to surrender.
 It's not the first time we've been though this:
 undermining; siege towers; the trebuchet and manogel;
 they breach our walls and finally their banner is plan-
 ted on our ramparts.
 The blood-letting is let loose down to the last infant and
 puppy.
 They like to use cold steel rather than firepower,
 to feel the martial joy and save on gunpowder.
 It happens every time. But still we have decided not to
 surrender.

СТИХИ ИЗ ЦИКЛА «АМПУТА...»

Igor Pomeranzew

Тело страны.
 Есть ли у неё тело?
 Или это метафора?
 Но если есть, то где её голова?
 И варит ли?
 Где сердце?
 И о чём оно стучит?
 Где печень?
 Спитая или непьющая?
 Но руки у неё точно есть.
 Вот они: прижимают сердце к сердцу.
 И ноги есть.
 Но где же они?
 Были же, были!

В Харькове на столе в протезной мастерской
 грудой лежали культеприёмные гильзы,
 дополнительные гильзы со шнуровкой,
 искусственные стопы, акриловые бёдра,
 тазобедренные шарниры
 и одинокий детский протез,
 короткий, как японское трёхстишие.

Футуристы. Будетляне.
 Кубофутуристы.
 Вот кто рубил с плеча
 части речи, корни, окончания.
 Вот кто любил
 обрубки слов.
 Теперь – это прошлое.
 Теперь образ будущего
 собирают хирурги.

Они осадили нашу крепость и дали ночь на сдачу.
 Мы уже не раз переживали такое:
 подкопы, стрелковые цепи, за ними сапёры,
 штыковая атака, канаты, штурмовые мосты,
 наконец, взятие, их штандарт на дозорной башне
 и резня –до последнего младенца и щенка–
 с помощью холодного оружия,
 чтобы вкусить простое ратное счастье
 и сэкономить огнестрельное.
 Но и на этот раз мы решили не сдаваться.

VERSOS DEL CICLO "AMPUTA..."

Igor Pomeranzew

El cuerpo del país.
 ¿Mas tiene cuerpo el país?
 ¿O es una metáfora tan solo?
 Y, si lo tiene, ¿la cabeza dónde está?
 ¿Y le rige?
 ¿Y dónde tiene el corazón?
 ¿Qué significa su batir?
 ¿Y el hígado?
 ¿Está alcoholizado o no?
 En cambio, tiene manos, seguro.
 Aquí están y aprietan corazón con corazón.
 Y piernas tiene.
 ¿Pero dónde están?
 ¡Si las tenía, las tenía!

En Járkov, sobre la mesa del taller de prótesis,
 se amontonaban cápsulas
 y otros encajes con cordones, para los muñones,
 pies artificiales, pelvis acrílicas,
 articulaciones de caderas
 y una solitaria prótesis de niño,
 corta, como un haiku.

Futuristas. Futuranos.
 Cubofuturistas.
 He aquí quienes cortaban de un tajo
 partes de la oración, raíces y sufijos.
 he aquí a quienes encantaban
 las palabras amputadas.
 Hoy esto pertenece al pasado.
 Hoy quienes recogen la imagen del futuro
 son los cirujanos.

Sitiaron el castillo y para rendirnos nos dieron una
 noche.
 Más de una vez habíamos vivido aquello:
 galerías, avances en formación, tras ellos zapadores,
 ataques lanzas en ristre, maromas, puentes de ataque,
 y finalmente el asalto, su estandarte sobre la torre vigía
 y la carnicería –ni un niño ni un cachorro vivo–
 armas blancas en mano
 para saborear el gozo simple del combate
 y economizar armas de fuego.
 Pero tampoco decidimos rendirnos esta vez

Iz ciklusa "Eskapade"

6

Radomir D. Mitrić

Mutum est pictura poema.
 Vrisak ehom putuje prostorima.
 Koji su oglašeni, nek ustanu, odustanu
 od nevere u sebe. U Propovednikovom snu,
 usnivamo se, gde nema mesta taštini
 nad taštinama. U Bosni, u ratu sam video
 ustreljenog anđela. Bio je nem i blag,
 njegov um već je putovao zefirom
 u hiperborejske prostore kad poljubih
 njegov beslovesni obraz.
 Nosio sam posle još dugo tu sliku,
 dok nisi izašla iz autobusa
 i nasmejala se iz vremena od pre postanja.
 Slike nas pamte, dok starimo.
 Svaka bora i gôd nas bolje poznaju od nas samih.
 Dok prkosimo smrti, voljenjem.

From the cycle "Escapades"

6

Radomir D. Mitrić

Mutum est pictura poema.
 The scream travels over spaces through the echo.
 Those who are named, let them rise, abandon
 disbelief in thyself. There is no place for the vanity of
 vanites,
 in the Preacher's mesmerizing dream.
 In the Bosnian war I saw an angel shot dead
 He was mute and gentle,
 and when I've kissed his senseless cheek
 his mind was already drifted into the zephyr
 travelling through the hyperborean spaces.
 I've carried that picture for a long time,
 until you came from the bus
 and smile to me from the time before the genesis.
 The images remember us, while we grow old.
 Every wrinkle and tree ring knows us better than we
 know ourselves.
 While we defy death through loving.

Translated by Jelena Arsenijević Mitrić

Iz ciklusa "Ultima thule"

DE PROFUNDIS

Radomir D. Mitrić

Za rata, othranismo melanholiju,
 prezrevši sopstva, međusobno,
 crnu žuč u nama nalik sipinom mleku,
 pacovu što i sad baulja kroz lavirinte
 rebraste harmonike pluća gde duša
 je sve manje pastiš davnih radosti,
 nad nama dok beše Pilatova sen,
 a Bog ćutaše kao da beše sapet,
 ili je tako moralo biti po nekoj neobznanjenoj
 logici, Nisam više ono što jesam,
 govorio je u meni dečak što je naprečac
 postao čovek kad videh prvo mrtvo telo
 i naježih se kao u onomadnoj
 poseti Aušvicu, krv je lila po pločniku,
 sećam se, mladić je tupo zurio u prazno nebo,
 bilo je podne, sunce je bilo u zenitu,
 a iznenadna tišina dopirala sa onog sveta,
 dok sam odagnavao propovednika iz sebe,
 dok je starica ljuštila pomorandžu
 na obližnjem balkonu kao da se ništa nije
 desilo, dok su mrtvacu prekrivali plahom,

From the cycle "Ultima Thule"

DE PROFUNDIS

Radomir D. Mitrić

We have nursed the melancholy during the war,
 despising the selves, among each other,
 the black gall in us like the milk of the cuttlefish,
 like the rat which now still wandering through the
 labyrinths
 of the ribbed accordion of the lungs where soul
 is less and less pastiche of the ancient joys,
 while that was a Pilate's shade above us,
 and God was silent as he was tied,
 or it had to be so according to some unrevealed logic,
 I am no longer what I am, said the boy in me that
 became a man, at once, when he saw the first dead
 body
 and it gave me the shivers as when I was visiting Aus-
 chwitz,
 the blood was flowing on the pavement,
 I remember the young man stared blankly at the sky,
 It was midday; the sun was at its zenith
 and the sudden brightness coming from another world,
 while I was expelling the preacher from myself,
 while old woman was peeling the orange

i proletnji lahor prolazio kroz kosu
jasikovog lišća, spoznadoh da je svet
uronjen u duboku tugu, i da potonje neće
dosegnuti ono prethodivše uprkos pokajanju
zbog kojeg obitavamo i zbog kojeg Jesmo.

on the nearby balcony like nothing happened,
while they covering the corpse with sheet
and the spring breeze passes through the hair
of the aspen's leaves. I've perceived the world
immersed in the deep sorrow, and I've realized that the
subsequent will not reach what precedes despite repen-
tance for which we dwell and for which we are.

Translated Jelena Arsenijević Mitrić

25.04.2017 / SCHOLAR SESSIONS / Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic
Sessió de cloenda / Sessione di chiusura / Closing session

TEMPESTA DE FLAMA
TEMPESTA DI FIAMMA
STORM OF FLAMES

Qui és qui?

Who is who?

Maria Àngels Anglada (1930 - 1999). She obtained her degree in Classical Philology at the University of Barcelona, and, as an authority on the classical world, translated texts from Latin and Greek into Catalan. She cultivated such different literary genres as poetry, narrative, literary criticism and the essay. She also worked with a number of periodical publications.

Agustí Bartra (1908 - 1982) was a poet, novelist, translator and playwright, one of several writers who had to go into exile because of the Spanish Civil War. In 1940, with the writer Anna Murià, he settled in Mexico where he worked as a translator. Bartra's poetry has traditionally been compared with that of Walt Whitman, but he also followed in the footsteps of German Romantic poets such as Novalis, Hölderlin and Rilke. The Generalitat (Government) of Catalonia rendered homage to Bartra and his work by awarding him the Creu de Sant Jordi (Saint George Cross).

Josep Carner (1884 – 1970). An extraordinarily precocious writer, Carner attained an undeniable importance in the literary scene of the first quarter century, and a central role in the promotion of the cultural, regenerationist and civic ideology known as Noucentisme, circumstances that caused him to be considered the foremost Catalan poet. Upon joining the diplomatic corps in 1921, he abandoned the country and began a series of sojourns in Europe and America. When the Spanish political situation and the rise of the Franco regime forced him into exile, ultimately bringing him to Belgium, where he made his permanent residence.

Salvador Espriu (1913 - 1985) is one of Catalonia's most significant post-war writers and an outstanding poet. Although he first became known as a narrator, his relatively later incursion into poetry was no obstacle to his achieving swift recognition as a poet, not only within the sphere of Catalan letters but also internationally. He also played an important part in the revitalisation of Catalan theatre.

Vicent Andrés Estellés (1924 –1993). Poet and journalist. He is considered a principal figure in the revival of contemporary Valencian poetry and the greatest poet to come out of the Valencian Lands from the Fifteenth Century until modern times –that is, since the golden epoch of Ausiàs March and Roís de Corella.

Miguel Hernández (1910 –1942) was a 20th-century Spanish language poet and playwright associated with the Generation of '27 movement and the Generation of '36 movement.

Antonio Machado, (1875 –1939), was a Spanish poet and one of the leading figures of the Spanish literary movement known as the Generation of '98.

Radomir D. Mitrić was born on April 29th, 1981 in Jajce (Bosnia and Herzegovina). He obtained his degree in Literature at the Faculty of Philosophy of the University of Banja Luka. His poems have been published in several journals and have been translated into English, German, French, Italian, Spanish, Russian and Bulgarian. He has been awarded several prizes for his literary work. He has published five collections of poems – “Nostalgija za punoćom” (“Nostalgia for fullness”, Banja Luka 2004), “Osvešćenje” (“Resipiscence”, Belgrade 2007), “Summer Quartette and Story about Mediterranean” / “Letnji kvartet i priča o Mediteranu” (Banja Luka 2008), “Unutrašnji Vavilon” (“Inner Babylon”, Banja Luka 2008), “Mornarski tango” (“The Seafarer’s Tango”, Sarajevo 2010) – “and also a novel, Šum Panonskog mora” (“The Whispering of the Pannonian Sea”, Belgrade 2012). He lives and works in Kragujevac (Serbia).

Joan Oliver "Pere Quart" (1899 - 1986). He is also known by the name of Pere Quart, pseudonym for his poetic work. He was a poet, playwright, narrator, translator and journalist, and is regarded as one of the five major twentieth-century Catalan poets, and the most original of all.

Josep Palau i Fabre (1917-2008) is one of the great figures of contemporary Catalan literature. Poet, dramatist, storyteller, essayist, translator, Palau i Fabre is, without a doubt, the representative of a demanding, radical literature. For a long time he was considered a poet cursed, ignored by cultural institutions, abandoned by the elites of official culture. Today, he has emerged as the greatest among living Catalan writers.

Igor Pomeranzew (1948) His first poetry publications appeared in 1972 in the Moscow magazine "Smena". He had contact with the Ukrainian civil rights movement. In 1976 Pomeranzew was arrested by the KGB. He was accused of possessing and disseminating political literature, listening to enemy stations, and having contacts with foreigners. In 1977 it was suggested to emigrate.

Salvatore Quasimodo (1901 –1968) was an Italian novelist and poet. In 1959 he won the Nobel Prize for Literature "for his lyrical poetry, which with classical fire expresses the tragic experience of life in our own times". Along with Giuseppe Ungaretti and Eugenio Montale, he is one of the foremost Italian poets of the 20th century.

Bartomeu Rosselló-Pòrcel (1913 - 1938) was a poet. He completed his degree in Arts and Philosophy in Barcelona and his doctorate in Madrid where he was also concerned with the incorporation of Balearic Islands literature into the mainland tendencies.

Giuseppe Ungaretti (1888 – 1970) was an Italian modernist poet, journalist, essayist, critic, academic, and recipient of the inaugural 1970 Neustadt International Prize for Literature.



26.04.2017 / SCHOLAR SESSIONS / Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic
Programa

26.04.2017 / Sala d'actes, Col·legi Sant Miquel dels Sants, Vic

09.00 h - 10.30 h_Debate

ON THE ACTIVITIES WHICH HAVE BEEN CARRIED OUT AND ON THE
ORGANIZATION OF ROME ACTIVITIES

11.30 h - 12.30 h_Seminari

CONVERSA AMB MARTA LUCENA, COOPERANT D'UN CAMP DE REFU-
GIATS. 3R PRIM (ELPETITMIQUEL)

CONVERSATION WITH MARTA LUCENA, AID WORKER. 3R PRIM (ELPE-
TITMIQUEL)



Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union



SAPIENZA
UNIVERSITÀ DI ROMA



**UNIVERSITAT
RAMON LLULL**



**UNIVERSITY OF
KRAGUJEVAC**



**RadioFreeEurope
RadioLiberty**



**Facultat de
Filosofia**

Universitat Ramon Llull

STM

**Col·legi
Sant Miquel
dels Sants**



**Facultat de Comunicació i
Relacions Internacionals Blanquerna**

Universitat Ramon Llull